

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravnilstvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedeelj in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 191.

V Ljubljani, v petek 21. avgusta 1896.

Letnik XXIV.

Dva shoda kat. pol. društva za Koroško.

(Izv. dopis.)

V Celovcu, 17. avg.

V znamenji bližajočih se volitev za deželni in državni zbor giblje se baš kar vsa naša politika; v tem znamenji deluje tudi naše kat. pol. društvo za Koroško, ki je tekom tega poletja priredilo že več shodov, vzlasti na nevarnih mejnih točkah. Reči se sme, da je naše društvo letos pri svojih shodih imelo prav mnoge in izredne sreče, kar nas tem bolj veseli, ker se je letos že večkrat zborovalo deloma v doslej še popolnoma neprobujenih, deloma pa v takih krajih, kjer so se že svoje dni slovenskim shodom s strani nasprotnikov delale vse mo- goče zapreke.

V znamenju volilne borbe vršil se je tudi shod kat. pol. društva v Rožeku dne 15. t. m. Rožeški zrak bil je do zdaj našemu narodnemu gi- banju do cela sovražen; Rožek bil nam je takore- koč Beljak en miniature. Neznosna nemškutarska sapa zatrla nam je takoj vsako pojavljajočo se kal narodnega probujenja. Umevno je, da potemtakem tudi od shoda, kateri se je imel vršiti dne 15. t. m., nismo smeli pričakovati kdo ve kaj. Toda varali smo se in sicer varali v svoje veselje.

Shod je bil primeroma dobro obiskan; zbralo se je bilo okrog 200 ljudij, skoro izključno samih volilcev, ki so z velikim zanimanjem poslušali nad 2 ure trajajoče govore. Gosp. podpredsednik katol. pol. društva V. Legat otvoril je ob 4. uri z navdušenim pozdravom zborovanje in zatem podelil besedo gosp. dr. Brejcu, ki je v obširnem go- voru s številkami dokazoval slabo gospodarstvo laži- liberalnega dosedanjega deželnega zbora koroškega ter opirajoč se na konkretne slučaje v ostrih bese- dah bičal njegovo nasprotstvo napram slovenskemu

jeziku. Govornik je pozival navzočnike, naj ob bo- dočih volitvah volijo le može, katere jim priporoča slov. stranka, katera je v pravem pomenu besede narodna, katoliška, konservativna in patrijotična.

Kot drugi je govoril naš znani ljudski govornik g. F. Kandut, ki je v živobarvnih slikah nari- sal nezmisljenost takih šol, kakeršne imamo koroški Slovenci. Skušnja nas uči, kako lepo napreduje slov. šentjakobska šola, koji je moral sam — rajni šolski nadzornik Gobanc priznati, da je jedna najboljših ljudskih šol na celem Koroškem. Zakaj se tedaj ta- kih šol ne dá tudi drugim slovenskim krajem, ki so že opetovano prosili zanje? Odgovor: Nemcem ni do našega napredovanja, ampak do tega, da še dalje ostanemo v temi neizobraženosti ali pa, kar je še huje, popačene polizobraženosti. To je resnica, ka- teri je v pričo delovanje dež. šolskega sveta in dež. odbora.

Zatem govoril je še gosp. V. Legat o volit- vah ter o volilni pravici in dolžnosti. Njegovim navduševalnim besedam sledilo je krepko pritrdjevanje, ki nam je izpričalo, da govori niso bili bob v steno, ampak da so segali zborovalcem globoko v srce. S trikratnim „živio“-klicem na sv. Očeta in presvetlega cesarja zatvoril je po 6. uri gosp. predsednik zbo- rovanje.

V zabavnem delu govoril je mej drugimi tudi gosp. dr. Gregorin iz Trsta, kateri je primerja- joč žalostni položaj tržaških Slovencev z onim koro- tanskih bratov, bodril k neustrašnemu vztrajanju v narodnem delu.

Shod se je vršil v prostorih gosp. Seidla, ro- dom Nemca - Bavarca. Napovedan je bil s prva za gostilno gosp. Košata, Slovence, ali ta Slovencev ni smel vsprejeti pod svojo streho, ker je njegov go- spodar, pivovar Fischer v Beljaku odločno pre- povedal, da se v njegovi hiši ne sme zborovati! To vam je prostost, liberalizem. Fischer je obogatil od

slovenskega denarja, za plačilo se sedaj obnaša tako Slovenci, zapomnite si to!

Jednako se nam je godilo v Galiciji v podjurski dolini. Tudi tu sta nam oba gostilničarja odrekla svoje prostore, zateči smo se torej morali pod streho tamošnjega župnišča. Baš to pa je dalo shodu nekak poseben sijaj; shod v Galiciji je jeden najsijajnejših, kar jih je napravilo naše kat.-pol. in gosp. društvo.

Dasi je deževalo, zbralo se je kakih 200 mož- korenjakov. Dvorišče je bilo zelo lepo okinčano z mlaji in zastavami v cesarskih in slovenskih barvah. Ker dež ni nehal, morali smo zborovati v župnijskih notranjih prostorih. — Blizu tri ure so vstrajali v veliki tesnobi in vročini može, ne da bi se ganili. Prišli so tudi trije učitelji, ki pa zborovanja niso motili; proti koncu je prosil učitelj Kusternik za besedo.

G. društveni podpredsednik V. Legat otvar- jajoč shod s pristrženimi besedami pozdravlja vse došle in pojasni, čemu smo se zbrali. — Mestni kaplan Rozman v daljšem govoru dokazuje, kako se mora kmet dandanašnji brigati tudi za politiko, in opo- minja na važnost volitev. — G. Kandut govori o političnih strankah, liberalni in katoliški. — G. Legat v navdušenem govoru poudarja, kako slabo in nepostavno so uravnane naše šole in kaže na slabo liberalno deželno gospodarstvo. Mnogokrat smo sami krivi, da se nam tako slabo godi! Zató ojunačimo se in otresimo se tujega jarma. — G. dr. Brejc v izvrstnih besedah kaže na delovanje naših narod- nih nasprotnikov, ki po „navdušenje“ za svojo stvar romajo že v „rajh“. Posebno se z rezkimi besedami obrača do navzočih učiteljev in jih pozivlja, naj v šolah podučujejo tako, kakor veli postava, in naj v svoje liberalne liste o nas vedno poročajo resnico. Nató se oglasi nadučitelj Kusternik in s kratkimi besedami pové, da si ne dá kamenov metati na se, da v šoli uči po svoji „vesti“, in da učitelji, ki so

LISTEK.

Skolabina.

(Resnična dogodba.)

Pretečeno jesen lanskega leta je prišla neka de- klica bolna na udih iz Dunaja čez Bavarsko v Meran in je bila v tamošnji bolnišnici vsprejeta. Vpra- šana, kako se piše, rekla je, da vé samo toliko, da so jo najprej imenovali Skolabino, pozneje pa je zvedla, da je pravo njeno ime „Rosenmühl“; to ime je pa bilo uradoma spremenjeno v Rosa Müller. Po- vprašana po stariših in domovini pripovedovala je sledeče:

Prvi kraj, katerega se še spominja, bilo je mesto Kairo na vzhodnem bregu Nila. Tam je ži- vela kot otrok v neki ciganski družbi, ki je obsto- jala iz treh družin in štela 35 ljudij. Cigani so se pečali z angleškim jahanjem, menažerijo in godbo. Skolabina se je naučila jahati, krotiti živali in telo- vaditi. Družba je obiskala Egipet, Malo Azijo, Per- zijo in Sprednjo Indijo, da bi podala v največjih mestih predstave. Potem so šli zopet proti zahodu, kjer so se ustavili v Carigradu, Korintu, na Dunaju in v Benetkah. Tu je umrl poglavar cele družbe, h katerej je spadala Skolabina, in je bil pod nekim

drevesom pokopan. Od tu so šli v Rim in Neapelj, igrali v različnih mestih na Španjskem in Portugal- skem in se konečno peljali v Južno Ameriko. Po- tem, ko so tu obiskali najvažnejša mesta, napotili so se v severno Ameriko in od tu sklenili iti leta 1887 v Evropo.

Na morju je zbolela 80 let stara mati one dru- žine, h katerej je spadala Skolabina, in jej je umi- rajoč rekla:

„Skolabina, ali mi hočeš odpustiti?“

„Rada ti odpustim,“ odgovorila je Skolabina.

„Potem ti razodenem neko skrivnost,“ rekla je umirajoča ciganka. „Ti nisi moj otrok in ti, ki so z nami, niso tvoji bratje in sestre. Jaz sem te v Avstriji ukradla in tvoje pravo ime je Rosenmühl.“

Po teh besedah je starka izdihnila in je bila vržena v morje.

Ko so prišli v Bremen, se je Skolabina odtr- gala ciganski družbi, da bi poiskala svojo domovino in svoje domače. Po velikih težavah se ji je ko- nečno posrečilo, priti na Dunaj. Policija je povpra- ševala po njenem rojstvenem kraju, toda vse zamanj. Skolabina ni več po božje častila mesca, ni več mo- lila k Mohamedu, ampak molila je k pravemu Bogu za resnico in spoznanje. Na Dunaju se je preživela skozi osem let z ročnimi deli, dokler ji ni meseca

avgusta leta 1895 v II. okraju vse pogorelo pri ne- kem požaru.

Skolabina je zapustila Dunaj in je prišla v Meran. Ko je ozdravela, je šla iz bolnišnice in je bila vsprejeta v zavodu usmiljenih sester. Tu je bila poučena v temeljnih naukih katoliške vere, na- učila se je brati in pisati in je tako dne 27. marca tega leta prejela pogojno sveti krst. Mej tem časom spremenili so uradoma njeno ime v Rosa Müller.

Vest o zanimivem in čudnem življenju Skola- bine se je razširila kmalu okoli mesta Merana in je prišla tudi v mesto Tamžweg do kapucina preč. g. Marcelina Leitsperger-ja. Ta se je spomnil neke pri- povedke, katero je slišal od svoje matere. Bil je ravno ž njo na božji poti Maria - Pfarr. Pot ju je vodila skozi vas Lintsching mimo hiše, ki se je ime- novala „Wegmacherhaus“. Tu je rekla mati svo- jemu sinu:

„Iz te hiše je pred več leti jedna deklica iz- ginila. Klobuk in predpasnik so našli na bregu po- toka, ki teče tu mimo te hiše, o deklici sami pa ni bilo nobenega sledu niti v vodi, niti v okolici, tako da so bili vsi ljudje tega mnenja, da otrok ni padel v vodo, ampak da so ga ukradli cigani, ki so se ravno prejšnji dan v okolici klatili, potem pa koj drugi dan izginili.“

515/12

prišli na shod, niso prišli kakor „špiceljni“. Trije govorniki so nato njegove besede prav temeljito zavrnili. Učitelji so se pozvali, ali imajo še kaj omeniti, pa nobeden se ni oglasil.

Z „živio“-klici svetlemu cesarju se je zaključil shod, ki ostane vsem vdeležencem v najblajšem spominu, in ki gotovo ne ostane brez sadu. Nasprotniki, t. j. gostilničarja, zlasti Schmautzer, so zvečer napojili svoje hlapce, ki sta zvečer, ko sta se odpeljala gg. dr. Breje in Rozman, s strašnim huronskim vpitjem planila za vozom. Sodrga je bila pijana; čuli so se divji „pereat“-klici, od zad pa tudi „živio“, dokaz, da zapeljani ljudje sami niso vedeli, kaj počenjajo. Tem večja je odgovornost za one „liberalce“, ki so hlapce napajali in se na tak način „maščevali“ nad shodom. Naši stvari so s tem le koristili!

b + r.

Shod slovenskih delavskih stanov.

(Konec.)

Javen shod slov. katoliškega delavskega društva.

Po sv. maši in pridigi v cerkvi Srca Jezusovega se je sešel ob pol desetih zjutraj na vrtu Hafnerjeve pivarne javni shod slov. kat. del. društva. Prišlo je toliko občinstva, da je bil poln veliki vrt. Ko je pozneje prisilil dež zborovalce, da so šli pod streho, moralo jih je mnogo oditi, ker ni bilo zanje prostora v dvorani. Bilo je navzočih tudi mnogo neudov.

Predsednik Ziller pozdravi zborovalce in predstavi vladnega zastopnika. Prvi govori Gostinčar o vzajemnosti delavskih stanov: kmečkega, obrtnega in delavskega. Ti stanovi doslej niso poznali nobene organizacije. Zato razpada kmečki stan, ker nima sam v sebi močij, da bi se res kot stan uprl sovražnim uplivom; žalostno nazaduje obrtništvo, katerega ne vežejo nobene vezi v krepko celoto, in katero bo kmalu žrtva velikih fabrikantov tudi v Ljubljani, kakor nam že sedaj priča mnogo vzgledov. Žrtva kapitalizma pa so mnogoštevilni delavci po tovarnah. Te je kapital že osušil, in ta usoda čaka tudi prejšnja dva stanova, če pojde tako dalje. Govornik imenuje kapitalistično gospodarstvo javno lopovstvo, in prosi navzoče, naj delujejo na to, da se čim preje najtesneje združijo in organizirajo delavski stanovi, da se bodo z združenimi močmi dosegli vsaj najbolj potrebne zahteve, kot je preiskrbljevanje za starost itd.

Drugi govornik je bil č. g. deželni poslanec dr. Žitnik. V jako obširnem govoru je pojasnil glavne znake liberalizma, socialne demokracije in krščansko-socialne stranke. Poganstvo se je končalo z neomejenim kapitalizmom. Krščanstvo je svet prerodilo. Indiferentizem in brezverstvo je provzročilo liberalizem, kateri je oče kapitalizma. Liberalizem propada. „Antisemitje imajo veliko zaslugo, da so strgali krinko z obraza liberalizmu“. (Burno ploskanje.) Liberalizem se drži kapitala, drugi, ravno nasprotni ekstrem je socialna demokracija. Na to presoja govornik nekatere trditve socialne demokracije. Jednaka

razdelitev premoženja in dela je utopijska. Odobravamo jo samo v toliko, da se mirnim potom doseže pravičnejše razmerje. „Mi nismo sovražniki zaslužnih milijonov, ampak narejenih“. Kapitalizem sedanjosti je kakor trot v panju čebel, ki se redi s tujim delom. Govornik jako lepo in odločno naglašava pravice narodnosti, kar sprejme občinstvo z dolgotrajnim glasnim odobravanjem. Vendar stranke, ki so samo narodne, drugega smotra pa nimajo, so jednostranske, ne zadostujejo dejanskim potrebam, ko je treba osvoboditi ljudstvo iz jarma kapitalističnega. Najnujnejša potreba je, da se v katoliškem smislu preosnuje postavodaja. Kratko se dotakne ženskega vprašanja in tovarniškega dela. Z največjim navdušenjem mu je ploskalo občinstvo, ko je proti socialistom zagovarjal svetost zakonske zveze. Socialistični vodje so v praksi sami najhujši izkoriščevalci ljudstva. Ako zmaga socialna demokracija, zavlada bo po svetu najhujše tiranstvo. Naj zahtevajo poddržavljenje železnic, bank, rudokopov in velikih podjetij, katera imajo služiti običnemu blagru. Govornik se dotakne trditve: vera je privatna stvar in zagovarja pravico duhovnikov, pečati se s politiko. Če sme to advokat, notar, obrtnik, kmet, delavec, zakaj ne tudi duhovnik, ki je tudi državljani, ako to zahtevajo razmere. (Dolgo, burno odobravanje.)

S številkami dokazuje govornik žalostno in pogubno kapitalistično gospodarstvo, katero mora uničiti delavske stanove na korist velikih denarnih mogotcev. Tako je 588 delniških družb v Avstriji leta 1892 imelo 55 milijonov čistega dobička; njihovo „delo“ jim nese do 20%; kmet pa ima čistega dobička ob najboljši letini kake 3%, od česar mora plačevati velike davke. Najnovejši parlamentarni dogodki kažejo, da se ni nadejati še boljših časov. — Želim, da bi bil kriv prerok, pravi govornik; toda če se ugodno ne reši socialno vprašanje, potem mora priti grozna socialna revolucija. Da se to ne zgodi, da se države ubranijo te nesreče, treba prenovljenja duha, zakonodajstva, javnega življenja v pravem krščanskem smislu, treba povsod praktičnega krščanstva.

Le v znamenju križa je zmaga in rešitev za ljudstvo. Socialni demokratje hočejo bolno človeštvo ozdraviti po načinu onih zdravnikov, ki odrežejo vsak bolni ud; krščanski socialisti zdravijo po Kneippovem načinu: kri se mora napeljati tje, kjer je manjka, od tam, kjer je je preveč; gospodarska kri je kapital.

Tretji govornik Jakopič je odgovoril na vprašanje: Zakaj smo protisemitje? Z zgodovinskimi podatki je dokazoval škodljivost židovskega naroda za krščansko ljudstvo. Za delo niso bili nikoli, vedno so bili pijavke na narodnem telesu; tako je bilo že v rimskem cesarstvu, potem v srednjem veku, zlasti pa sedaj v naši dobi: Rothschildova zgodovina, zgodovina turškega Hirscha, borzni polom 1873, 4 milijoni vrženi v žrelo sladkornim židom, akcijsko gospodarstvo, borzne sleparije. „Med na jeziku, strup v srcu“. Njih vpliv na nramnost. Bodimo protisemitje, ne pa židovsko orodje, kakor socialni demokratje!

wega naproti, kjer sta se po tako dolgi ločitvi s solzami sešla. Na kolodvoru v Maria-Pfarr se je nabrala velika množica ljudij, da bi videli Skolabino, o kateri so v zadnjem času vedno in povsodi govorili. Nekoliko oddaljeni od kolodvora pričakovali so stariši in sorodniki svoje izgubljeno dete. Skolabina, že itak slabotna, je imela še komaj toliko moči, da je šla v naročje svojih. Tu je blagoslovila stara mamica svoje tolikanj ljubljeno dete z blagoslovljeno vodo in prekrizala z znamenjem svetega križa na čelu; Skolabina se je oklenila svoji materi okoli vratu in stariši in otroci so jokali veselja in nobeden navzočih se ni mogel zdržati solza. Skolabina je padla v nezavest, zaradi tega so jo nesli v bližnjo hišo. Tu se je nekoliko pokrepčala in ker je ondotni župnik ponudil postrežljivo svoje konje, zamogla je kmalu dospeti v bližnjo vas Maria-Pfarr. Tu so šli stariši in sestre v cerkev, da bi zahvalili Boga in Marijo-Pomočnico, h kateri so tolikokrat molili in prosili za izgubljeno sestrico. Potem je pogostil ondotni župnik presrečne stariše in otroke, Skolabina je pa pripovedovala, s kakimi težavami se je v Bremenu ločila od ciganske družbe, kako je potem prišla na Dunaj in v Meran. Potem se je vrnila Skolabina s svojimi stariši v svojo rodno vas Lintsching, pol ure oddaljeno od Maria-Pfarr, kjer je bila leta 1870 ukradena kot deklica osemnajstih mesecev.

(Salzb. Chr.)

Predsednik Ziller pozivlja nasprotnike, ki so navzoči, naj ugovarjajo, če morejo; — vse molči.

Nato nastopi, živahno pozdravljen, dr. Krek in govori o naravnem temelju socialnega vprašanja, kateri je: človek ni materialen stroj, ampak bitje, ki ima dušo in telo. Da ima človek dušo, to je glavno vprašanje, od katerega rešitve je odvisno, ali smo kristjani ali socialni demokratje. „Pridiga se peča navadno s svetniki, zato bom tudi jaz pričel s svetnikom, a ne katoliškim, ampak s socialnodemokratiškim svetnikom, židom Engelsom, katerega podoba poleg slik svetnikov žida Marksa in žida Lassala socialni demokratje časte na najodličnejših mestih“. Ko je ta svetnik umrl, je kot relikvijo zapustil spis, v katerem dokazuje, da se je po delu razvil iz prasline preko polžev, kuščaric, oslov, slonov i. t. d. in slednjič preko jako nadarjenih in inteligentnih opic — človek, kateri seveda nima duše. Govornik našteva nekaj modroslovnih dokazov, da človek ima dušo, in da je to podlaga za rešitev socialnega vprašanja. „Tu stojim, vsak trenutek pripravljen dati odgovor vsakomu, kdor misli, da se z znanostjo dajo odpraviti katoliške dogme!“ — Dasi je bil govor strogo znanstven, vendar je pričalo odobravanje pri posameznih odstavkih, da ga je občinstvo umelo.

Zadnji govornik je bil Gostinčar, kateri je našteval, kaj so krščanski socialisti že storili za delavske stanove: Mejebejno spoznavanje in organizacija napreduje, katol. slov. del. društvo, podpora bolnikom, konsumno društvo, poučno zabavno društvo za mladeniče, društvo za delavke, pevsko društvo „Zvon“ itd. Nato našteva še več stvari, katere se morajo izvršiti v kratkem: izobraževanje delavcev, skrb za železničarje, za pisarje, nedeljski počitek, podpora za starost itd.

Č. g. Korošec govori o potrebi zjedinenja Slovenije, zatrjuje, da imajo delavci tudi med štajersko duhovščino obilo prijateljev, kateri hote delovati za njih blagor, kakor je zadnji čas pokazal sam knezoškof Mihael, in predlaga konečno, da se pošlje udanostna izjava svetemu očetu papežu Leonu XIII. — socialnemu papežu. Predlog sprejet z velikanskim navdušenjem.

Gostinčar govori tudi o potrebi zjedinenja Slovenije, katero so naši narodnjaki tako sramotno pozabili, in zahteva, da se stavi ta točka v program kršč. socialne stranke. — Burno odobravanje.

Stud. iur. Pavletič govori o položaju na Goriškem, in zagotavlja zborovalce, da bo kmalu prišel čas, ko se bo kršč. socialni prapor razvil tudi tam, kjer so neizobraženi, le za svoje osebne interese skrbeči ljudje tako sramotno sprejeli poštene slov. delavce.

Predsednik pozivlja zopet nasprotnike, če imajo kaj ugovarjati. — Molč.

Gostinčar prebere vse sprejete resolucije, na kar se s slavklici na papeža in cesarja zaključil shod.

Politični pregled.

V Ljubljani, 21. avgusta.

Splošni avstrijski katoliški shod v Solnogradu. Predsedniku pripravljalnega odbora za nameravani shod, Altenwieselu, je doposlal sv. Oče odgovor na poročilo pripravljalnega odbora o dovršenih pripravah, kateri se glasi nastopno: „Pismo, v katerem nam naznanjate, da se v kratkem vrši v Solnogradu katoliški shod, nas je napolnilo z velikim veseljem. Vsprejeli smo s tem nov dokaz vaše udanosti in smo uvideli, kako marljivo branite katoliško stvar. Kako vesel in plodonosen bode tek vašega delovanja, dokazujejo vspehi prejšnjih katoliških shodov. Ko vašo namero z zaslužno pohvalo priznavamo, prosimo radevolje za vas obilice nebeskih darov in podeljujemo vam in vsem avstrijskim katolicanom, ki se udeležijo tega shoda, apostolski blagoslov v Gospodu v znamenje naše očetovske naklonjenosti.“

Pogajanja mej zaupniki nemške ljudske stranke in nemško-napredne stranke na Moravskem. Moravski lib. Nemci so nalik sobratom v drugih mešanih pokrajinah konečno vendarle uvideli, da ne morejo nikakor misliti na zmago, ako se ne sporazumijo z ostalimi nemškimi strankami in se zjedinejo boré zoper skupne sovražnike Čehe. Zaupniki nemške ljudske stranke razpošiljajo sedaj oklic na vse nemške voditelje v dosego kompromisa mej nemškimi strankami. V oklicu se

Takoj je prišlo p. Marcellinu na um, da bi znala biti Skolabina identična z ono ukradeno deklico. Pisal je svojim starišem pismo ter jim razložil, kar je vedel o Skolabini, in jih prosil natančnejših podatkov o izgubljeni deklici. Gledé časa se je vse popolnoma strinjalo. Potem je prosil za slike njenih starišev in sester. Če tudi je podnebje in razburjeno življenje mnogo spremenilo obraz Skolabini, vendar je bila neka podobnost in sličnost v potezah na obrazu. Tudi Skolabina se je dala slikati in njena slika je bila poslana v Maria-Pfarr. Tudi tukaj so vsi priznali, da je ona domačim po obrazu zelo podobna. In ko je stara mamica dobila sliko v roke, je bila v srcu tako ginjena, da je vedno ponavljala: „Da, ona je, ona je.“

Pisali so torej takoj v Meran, naj Skolabina pride domov, da bi zopet imeli v svoji sredi svojo izgubljeno, tolikanj obžalovano hčerko. In sedaj je Skolabina, zopet po svojem pravem imenu Elisabeth Maheiner imenovana, na potu k svojim starišem in sestram.

* * *

Nadalje se poroča istemu časopisu iz mesta Tamsweg:

„5. t. m. se je razširila v vasi Maria-Pfarr novica, da pride Skolabina naslednji dan opoldne v svojo rojstno vas. Njen brat ji je prišel do Tams-

povdarja, da je zadnji shod ljudske stranke minulo nedeljo pooblastil ožji odbor, delovati na to, da se dožene kompromis z nemškimi liberalci in sicer le za bodoče volitve ter samo radi tega, da se obvaruje nemška posest. Nemško-nacionalni antisemitje so sicer izjavili, da hočejo strogo vztrajati na sedanjem stališču, vendar pa so v slučaju velike nevarnosti za obstoj nemštva vselej pripravljeni, skleniti zvezo z nemško liberalno stranko v dosego tega namena. — Iz tega oklica se najprej razvidi, da preti nemški stranki na Moravskem velika nevarnost povodom bodočih volitev. Po mnenju dunajske židinke pa ta korak nikakor ni umesten v dosego prevažnega namena, ker se hočejo združiti z ondotnimi antisemiti, dalje pa tudi ni povedano, na kak način se namerava braniti nemška posest.

Volilsko gibanje v Šleziji. Čehi in Poljaki so uvideli, da vsak narod zase ne more uspešno voditi volilno borbo, od katere bi ne bilo pričakovati nikakega uspeha, ker so Nemci v precejšnji večini. Vsled tega so se sporazumeli Čehi in Poljaki, da hočejo skupno postopati povodom deželnozborskih volitev. Izdali so v to svrhu skupni volilni oklic ter proglasili skupne kandidate. V tem oklicu se izraža nada, da si Slovani na Šleskem ne ohranijo samo dosedanjih mandatov, marveč si pribore nove, posebne mestne okraje. V programu se zahteva pomnoženje slovanskih šol, ustanovitev češko-poljskega učiteljskega, poddržavljenja češke gimnazije v Opavi in poljske v Tešinu, ter konečno ustanovitev čeških in poljskih poljedelskih in obrtnih šol. Slednjič se pa naglašja, da se v slučaju, ako vlada ne ugodí njihovim zahtevam, spremene v najstrožjo opozicijo nasproti vladi, posebno pa v deželnem zboru.

„Rodoljubje“ bukovarskih Hrvatov. Vsakdo bi mislil, da nobeden narod več ne trpi ozir narodne enakopravnosti, kakor ravno hrvatski, katerega skušajo Mažari prej ko prej popolno podjarmiti, ob enem pa tudi oropati ga jezika njegovih pradedov. Pri vsaki priliki se vsiljuje Hrvatom kruta mažarsčina in posebne opreznosti jim bo treba, da jih sovražnik popolno ne obvlada. In vendar se jim to breme še ne zdi pretežko, kakor nam dokazuje nastopno poročilo dunajske „N. Fr. Pr.“ iz Zagreba: „Lepo število bukovarskih meščanov je doposlalo dež. vladi prošnjo, naj se uvede na ondotni realki mažarsčina kot obligaten predmet. Svojo zahtevo utemeljujejo prosilci z vladajočimi potrebami.“ Konečno pa dopisnik z vidno radostjo pristavlja nastopne besede: „To je prvi tak slučaj, katerega nam je zaznamovati mej Hrvati.“ V takih okoliščinah se ni čuditi, ako dobiva od dne do dne mažarsčina na Hrvatskem vedno večji vpliv in so popolno brez koristi borbe hrvatskih rodoljubov, ako imajo v svoji sredini take izdajice naroda.

Zaroka italijanskega prestolonaslednika je napolnila vse črnogorsko prebivalstvo z največjim navdušenjem. Mesto Cetinje je kar največ mogoče okrašeno, posebno veliko ulogo igra italijanska trobojnica. O zaroki sami piše neki tržaški list nastopno: Prestolonaslednik se je predstavil knezu in kneginji v generalski uniformi ter v italijanskem jeziku prosil za roko princezinje Helene, na kar mu je knez odgovoril istotako v italijanskem jeziku. — Nevesti je podaril prstan v vrednosti jednega milijona frankov. Ruski car pa je po svojem specialnem poslaniku Radorukiju izročil lastnoročno pismo, v katerem izraža svojo radost nad zaroko in dovoljuje prestop princezinje h katoličanstvu. Cerkvene obrede bode izvršil barski nadškof. Poroka se vrši v Cetinjah in se pričakuje k tej slavnosti italijanski kralj in ruski car.

Trgovska in obrtniška zbornica.

(Dalje.)

S tem se začenja pravo izkoriščanje delavne moči, in sicer ne samo otroške po stariših, ampak tudi one starišev po delodajalcu. Poslednje je tem lažje mogoče, ker se delavci celo umetnemu znižanju plačila razmeroma malo protivijo vsled njihovega osamljenja in vsled tega, ker jim ovira svobodno selitev družinska vez, včasih pa tudi malo posestvo.

Na ta način se razlagajo tudi vedne tožbe zaradi padajočega mezdnege postavka, oziroma zaradi z ozirom na tovarne neprimerno nizkega zaslužka.

Dejstvo je, da se šestokrat zgode vsled bede poverjenja surovin, prikazen, ki se je hudo razširila mej tkavci v Prosnici in ki razun tega sovpilva na nizko stopinjo mezde.

Tu slikani, s tem produkcijskim obratom spojeni narodnogospodarski kvari so, ki se nahajajo v vseh tkavskih pokrajinah, osobito pa v sudetskih deželah in ki morajo deloma razložiti ono „tkalsko bedo“, ki je že postala žalostno slavna. Take in jednake prikazni se kažejo več ali manj povsod tam, kjer odvisi zavisnost delavčeva od vrste obrata.

Če še pomislimo, da vsi ti delavci vsled § 3., zakona z dne 30. marca 1888, drž. Zak. št. 33., ki je vsprejel definicijo ministerskega ukaza z dne 16. septembra 1883, št. 26.701, niso podvrženi obvezni dolžnosti zavarovanja proti boleznim, določba, ki je zopet le na korist podjetniku, ker ga oprošča od vsake dolžnosti plačevanja prispevkov, ne more se nikdo obraniti prepričanja, da predpis § 1. obrt. r., o katerem govorimo in vsled katerega je domača obrtnost izvzeta od uvrstitve med obrte, kakor se rabi sedaj, ni na noben način delavcem, ampak le v marsikaterem oziru prednosti uživajočim podjetnikom na korist.

Take rezke razmere, kakor smo jih ravno opisali, so nemogoče v pravi tovarniški obrtniji; kajti ozir na glavnico, ki je investovana v tovarniškem posloplju in njegovi opravi, sam že sili posestnika, da je tako popustljiv nasproti delavcem, kakor da tudi misli na pota in sredstva, ki bi omogočila zjedinenje mej konkurenti v svrhu ureditve tržnih cen.

Ta veliki razloček med raznovrstnimi interesi se pokaže osobito tedaj natanko, kadar je podjetnik zajedno založnik in tovarnar; kot poslednji je nasproti delavcem veliko bolj prijenljiv, dočim daje onim delavcem, ki delajo izven tovarne, ono delo, ki ne drži višje mezde zaradi omejenega razpečevalnega okoliša ali zaradi nizke tržne cene.

Velik del pomočnikov izven delavnice pa spada v kategorijo domače-obrtnih delavcev, katerih zavisti ne vredni gospodarski položaj sam že more razložiti predlog, o katerem govorimo. Ta žalostni položaj ne postane nič boljši vsled tega, da se more obrtno-pravni položaj pomočnika izven delavnice tudi še z vsakim dnevom spremeniti. Kajti v onem trenutku, ko vzame tujega sodelavca, ki ne spada k njegovi družini, izgubi značaj domače-obrtnega delavca in postane s sodelavcem vred obrtni pomožni delavec založnikov, oziroma podjetnikov. More se pa po okoliščinah to vprašanje tudi tako zaviti, če ti delavci izven delavnice, ki dajejo delo tujim pomočnim delavcem in so prav za prav kosni mojstri, ne spadajo v kategorijo samostojnih podjetnikov, vprašanje, katero se more pač le od slučaja do slučaja rešiti z ozirom na raznovrstne razmere in obratne stroke (naj se pomisli le na strugarje bisernih matice in na rokovičarice).

(Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 21. avgusta.

(Duhovniške spremembe v ljubljanski škofiji.) C. gospod J. Solar je prestavljen iz Leskovca v Boštanj in na njegovo mesto pride č. gosp. Valentin Remškar.

(Osebnosti.) Mestni svet ljubljanski je imenoval magistratnega koncipista gosp. Evgen Laha konceptnim adjunktom in notarijskega kandidata g. Albina Semena začasnim konceptnim praktikantom. — Naš rojak gosp. M. Ambrožič je dobil v Reichenbergu pri shodu nemških, avstrijskih in ogerskih čebelarjev zlato in brouseno svetinjo, v Strelitzu v Pruski Šleziji pa srebrno svetinjo in častno diplomu kot največje odlikovanje.

(Darovi.) Namestu venca na grob pokojnega gospoda Jož. Nakusa nam je poslal č. gosp. Andrej Pipan, župnik v Polici, 5 gld. za monsign. Jeranovo dijaško mizo in č. gospod Ivan Lavrenčič, dekan v Smartnem pri Litiji, 5 gld. za slovensko katoliško delavsko društvo. — Bog plačaj blagima dobrotnikom!

(Iz Škofje Loke) se nam poroča: Slovesnost povodom blagoslovljenja nove zastave rokodelskega društva obeta biti prav veličastna. V mestu in okolici se delajo lepe priprave, da bi ta dan imela

Skofja Loka kolikor moč praznično lice. Tudi udeležencev in zastopnikov raznih katoliških društev se je že do sedaj oglasilo lepo število. Dal Bog lepo vreme, da se vse točke vsporeda dostojno izvrše!

(Vtonel) je 17. t. m. v Polhovem Gradcu v potoku 40letni posestnik in trgovec z žganjem Josip Sodnikar.

* * *

(Deželnozborske volitve na Koroškem.) Odbor kat.-pol. in gosp. društva za Slovence na Koroškem objavlja sledeči oklic: Volilci! Slovenci! Ze v kratkih dneh bodo v nekaterih občinah prvotne volitve. Važnost in imenitnost volitev smo Vam, čast. volilci, razložili že velikokrat. Slišali ste iz leca brati tudi že pastirski list našega mil. g. knezoškofa Jožefa, ki so Vam razložili, kako važne so volitve in kako je sveta dolžnost vsakega katoličana, vsakega, kdor se še hoče imenovati sina sv. katoliške cerkve, da skrbi za dobre volitve, da voli dobre, katoliške in pravične može za poslance! Volilci! Slovenci! Poslušajte glas svojega višjega pastirja, ki nas v tako krepkih besedah spominjajo na našo dolžnost! Zato pa na dan volitve ne ostani nobeden doma; vsi bodite na mestu, ne dajte se preslepiti s sladkimi besedami in praznimi obljubami, ampak zvesto se držite svojih pravih prijateljev, trdno se oklenite slovenske katoliške stranke! Zadnjič smo objavili program združene katoliške ljudske stranke, slovenske in nemške. Po tem programu stopamo složno v volilni boj. Zmaga bo naša, če vsak volilec stori svojo dolžnost; če na dan volitve pridejo vsi in oddajo složno svoje glasove slovenskim katoliškim možem! Vse za vere, dom, cesarja! Odbor katol.-polit. in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem.

(Naznanilo.) Ker se dne 31. t. m. vršijo največ po slovenskih krajih deželno zborske prvotne volitve, prisiljeni smo, slavnost odkritja nagrobnega spomenika pokojnega g. prof. J. Lendovskega predstaviti na sredo dne 9. septembra t. l.

(Iz Celovca.) dne 20. avgusta: Zaradi prvotnih volitev, ki se vršijo prihodnje dni, so odložili mil. gospod knezoškof duhovne vaje za duhovnike na drugo leto.

(Iz sv. Višarij.) Z mesečem avgustom nekako začela se je druga polovica tukajšnjega romarskega potovanja. Med tem ko pridejo v prvi polovici posebno zaobljubljene procesije in ko pride razun teh celo navadne nedelje samo okoli 500 ljudij, je v drugi polovici romarskega potovanja cerkev ob nedeljah vedno natlačena, da velikokrat celo premala za vse romarje; pa tudi navadne dneve pride zdaj vsak dan precej romarjev in sicer med njimi posebno veliko posvetne gospode, pa tudi duhovnikov. Vseh tujih duhovnikov, ki so letos tukaj maševali, bilo je do zdaj 63. Med drugimi obiskali so sv. Marije na Višarjah častiti gospodi: Dr. Anton Jeglič, generalni vikar serajevski; Lambert Einspieler, kanonik v Celovcu in Gregor Einspieler, deželni poslanec in župnik v Podklostru; Davorin Kovač, k. šk. tajnik v Celovcu; Anton Wakonig, prošt v spodnjem Dravburgu; Matija Kravanja, kancelar in Wolf, župnik v Gorici; potem M. Solnce, Franjo Jager in Matija Bilban, misijonarji iz Amerike. Razun teh prišlo je tudi še dosti drugih duhovnikov, ki samo mimo grede sv. Višarje obiščejo, ne da bi tukaj maševali. — Prej kakor smo mislili, imamo volitve v deželni zbor. Med tem ko se volijo poslanci sami za deželne volilne okraje, se bodo volitve zaupnih mož koj začele. Tako se bode vršila volitev tukaj v žabniški občini četrtek 27. avgusta ob 5. popoldne. Delajo se pa tudi tukaj na Koroškem že priprave za državno-zborske volitve, posebno pa za novi volilski razred. Kakor pravi uradni navod za župane, morajo se med drugimi v ta imenik zapisati vsi možje, ki so 24 let stari, vsaj 6 mesecev v občini stanujejo in proti katerim ni kak zadržek. Kakor je že poročal pred kratkim „Slovenec“, začelo se je zdaj že živahno volilno gibanje. Morebiti pomaga zadnji pastirski list, ki podaja vernim katoličanom navodilo, kako se jim je treba ravnati pri volitvah, poravnati to in popraviti to, kar se je posebno zadnje dve leti na nekaterih krajih ali opustilo ali zavolj posebnih razmer pokvarilo. Bog daj nam srečo!

* * *

Menjalnica bančnega zavoda

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
zaznamovanih
menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Bezirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

(Odpoved kandidaturi.) Kakor poroča „Slovenski Gospodar“, se je č. gospod dr. A. Medved, profesor veronauka v Mariboru, izjavil, da ne vsprejme ponudene kandidature za brežiški volilni okraj.

(V zavodu č. šolskih sester) v Mariboru je bilo dne 15. avgusta preoblečenih devet kandidatkin za šolske sestre, in sicer: Ana Gabrovec (Pija), Elizabeta Neuwirth (Fabijana), Nežika Miker (Ema), Marija Ferlan (Tekla), Marija Zmazek (Justina), Marija Leitgeb (Kerubina), Gera Plemenitaš (Ljudmila), Marija Högenwarth (Alojzija) in Frančiška Matjašič (Koleta).

(Nevarno je zbolel) že meseca svečana č. gospod L. Hudovernik, stolni kapelnik in vikar v Mariboru. Zadnje dni se mu je zdravje nekoliko zboljšalo, vendar potrebuje še miru, da okreva, kar srčno želimo.

(Shod volilcev.) Veleč. gospod dr. L. Gregorec je sklical pri Sv. Ani v Slovenskih Goricah v gostilni gospoda Senekoviča na nedeljo 23. t. mes. ob 3. uri popoldne shod volilcev, da jim poroča o delovanju v državnem zboru.

(Odlikovanje.) Gospod Filip Koderman, nadučitelj v Frankolovem, je od presvetlega cesarja odlikovan s srebrnim križcem za zasluge.

(Iz Gornjega Grada.) Naravoslovje popolnoma po novem kopitu bo izdal v kratkem skrbni opazovalec gornjegrajski. Zdi se pa, da bo precej pomankljivo, ker je med drugimi odličnimi živalmi prezrl njemu simpatičnega kameleona, ki ravno tako barvo spreminja, kot naš učeni naravoslovec, ter po navadi nekaterih lazečih živali svojo suknjico spreminja. Vsi poznamo ono tovarno, kjer se je po trdopolnem prizadevanju sestavil umotvor, koji je izpostavljen v zadnji številki „Südst. Post“. Človek, ki ne pozna naših razmer, bi res strmel, ter dobro prevdaril, predno bi še v Gornji Grad prišel. Pa prepričani naj bodo vsi, ki so čitali oni dopis, da pri nas ni nič posebnega, še celo pred strašnokim kameleonom nihče ne trepeče. Ko bi naš specialist gledal bolj na se in svojega kompanijona, našel bi marsikaj nedostojnega. O značajih taki ne smejo mnogo govoriti, ki si še ne upajo svojega imena vedno slovensko pisati. Značilno je, da si usvojata naša strokovnjaka veliki zvonec nositi. Naši narodni tržani so miroljubni ter si bodo, ako bo potreba, že drugače pomagali —. Med svet trobiti in zvoniti nič ne pomaga. Da so še naši ljudje edini in tudi dobre volje, — vsaj še hvala Bogu letos nismo imeli toče —, pokazali so na predvečer rojstnega dne Nj. Vel. presv. cesarja. Pokanje možnarjev, mična razsvetljava trga in serenada z vbranim slovenskim petjem, je pač vzbudilo v srcu vsakega srčno željo, da bi nam Bog še dolgo ohranil milega vladarja. Na Njegov rojstni dan pa smo šli skupno k sv. maši, ter se spominjali tam svojega skrbnega deželnega očeta.

(Slikal) bode gosp. J. Gosar župno cerkev na Rečici. Župno cerkev v Lučah bode preslikal g. Brolli.

(Za premembo lovskega zakona) vlagajo štajerske občine prošnje na deželni zbor. Obrok je do zadnjega dne septembra. Nekaterе občine zahtevajo, da sme zajca pokončati vsakdo, ki ga zasači na svojem posestvu.

Društva.

(Vabilo k veselici) kroparsko-kamnogoriške-dobravske podružnice družbe sv. Cirila in Me-

toda, ki bode v nedeljo, dne 23. avgusta t. l. na Dobravi pri Kropi. Vspored: 1. Nagovor. 2. Petje. 3. Slavnostni govor. 4. Komičen prizor. 5. Velika coprnja. 6. Srečkanje. 7. Prosta zabava. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina 10 kr. Darila za srečkanje vsprejemata gg. prvomestnik Jes. Pogačnik v Podnartu in blagajnik Jes. Korošec v Kropi. Ker je od žel. postaje do Dobrave le 8 minut peš hoda, pričakujejo se tudi vnanji gostje, kateri bodo dobro došli.

Odbor.

Telegrami.

Išl, 21. avgusta. Zunanji minister grof Goluhovski in železniški minister vitez Guttenberg sta dospela včeraj iz Dunaja.

Budimpešta, 21. avgusta. Praznik sv. Štefana se je obhajal najslovesneje ob ugodnem vremenu. — Slovesno božjo službo je opravil knez-primas Vaszary ter vodil na to slavnosten sprevod, katerega so se udeležili skoro vsi škofje, več ministrov, župan, vseučilišni senat in neštivilna množica od blizu in daleč.

Cetinje, 21. avgusta. Povodom zaroke italijanskega prestolonaslednika so došle brzojavne častitke skoro od vseh evropskih vladarjev, med drugimi od cesarja Fran Jožefa in francoskega predsednika Faure.

Sredec, 21. avgusta. „Mir“ izjavlja, da je popolno neosnovano poročilo francoskih listov, v katerih se govori o sestavi Cankovega kabineta.

Rim, 21. avgusta. Državni tajnik kardinal Rampolla je vsprejel Leontjewa, katerega je baje poslal ruski car v ime neguša Menelika.

Rim, 21. avgusta. Nasproti vzemirjajočim poročilom, ki krožijo po mestu, se zagotavlja, da se sv. Oče prav izvrstno počuti.

Fulda, 21. avgusta. Včeraj popoldne se je zaključilo škofovsko posvetovanje.

Jumet, 21. avgusta. Vsled nepredvidnosti sta mej postajo Jumet in Luttre trčila dva osebna vlaka. Dvesto oseb je težko ranjenih.

Proti hripavosti

učinkujoče, kašelj omehčujoče, sliz razkrajajoče sredstvo je prsni sirup lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta), kateri se uporablja prav vspešno. — Cena steklenici 35 kr., 12 stekl. gl. 3.60. 123 (50—26) 3

Umrli so:

20. avgusta. Ana Škarjevec, krojačeva hči, 17 dni, Zvezdni drevored, oslabljenje.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po-Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
20.	9. zvečer	735.0	16.1	sl. jzah.	pol oblačno	
21.	7. zjutraj	735.2	15.2	sl. jug	oblačno	6.7
	2. popol.	735.6	17.9	"	dež	

Srednja večerajšnja temperatura 16.6°, za 1.8° pod normalom.

Na račun se oddá 572 3—1

gostilna

Kje, pové upravništvo tega lista.

Izjava.

Ker se v poslednjem času vedno bolj razširjajo popolno neosnovane vesti, tičeče se moje osebe, izjavljam najodločneje jedenkrat za vselej, da ne pripadam nobeni, najmanj pa socijalno-demokratski stranki.

Ivan Trtnik,

571 1—1

poslovedja v c. kr. tobačni tovarni.

V najem ali na prodaj se dá lepa kmetija

obsegajoč hlašo z vsemi gospodarskimi poslopji in 10 oralov zemlje (vrt, travniki, njive, gozd) — ležeča ob vodi z veliko in trajno vodno močjo, toraj zelo pripravna za kako tovarno. Posedstvo je 15 minut proč od kamniškega kolodvora. Odda se tudi samo vodna moč. — Natančneje pové Matevž Lipar v Šmarci pri Kamniku. 90 2—1 564 3—2

Prodaja materijala od knežjega dvorca.

Od porušenega knežjega dvorca v Ljubljani prodajam po nizki ceni

stavbinski in drugi materijal,

kot: opeko, vezi, vrata, okna itd. itd. na lici mesta ali pa na svojem domu v Ljubljani, Trnovski pristan št. 14.

Val. Accetto,
zidarski mojster.

554 62—6

Išče se

diurnist

z lepo pisavo in obeh deželnih jezikov v govoru in pisavi zmožen. — Plača primerna.

Natančneje se poizvé pri upravitelstvu deželne bolnice. 567 3—2

V Ljubljani, dné 18. avgusta 1896.

Štupa za prašiče

ali
svinjski hranilni redilni prašek.

Najboljše varstveno in dijetetično sredstvo za prašiče.

1 zavoje 25 kr., 5 zavojev 1 gl.

Priporoča, prodaja in vsak dan s prvo pošto razpošilja

lekarna Trnkóczy

76 4 v Ljubljani, 463 10-9
pri rotovžu, zraven mestne hranilnice.

Dunajska borza.

Dne 21. avgusta.			Dne 20. avgusta.			Kreditne srečke, 100 gl. — 201 gl. — kr.		
Skupni državni dolg v notah	101	gl. 55 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gl.	143	gl. 75 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gl.	140	" —
Skupni državni dolg v srebru	101	" 60 "	5% državne srečke l. 1860, 100 gl.	156	" —	Avstrijskega rubežnega križa srečke, 10 gl.	17	" 75 "
Avstrijska zlata renta 4%	123	" 55 "	Državne srečke l. 1864, 100 gl.	189	" —	Rudolfove srečke, 10 gl.	22	" 45 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101	" 20 "	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	" 40 "	Salmove srečke, 40 gl.	69	" 50 "
Ogerska zlata renta 4%	122	" 45 "	Tisine srečke 4%, 100 gl.	139	" —	St. Genois srečke, 40 gl.	69	" —
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	" 55 "	Dunavske vravnave srečke 5%	127	" —	Waldsteinove srečke, 20 gl.	58	" —
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl.	958	" —	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108	" 75 "	Ljubljanske srečke	22	" 75 "
Kreditne delnice, 160 gl.	364	" 75 "	Posojilo goriškega mesta	112	" —	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	154	" 50 "
London vista	119	" 65 "	4% kranjsko deželno posojilo	98	" —	Akcije Ferdinandove železn., 1000 gl. st. v.	3397	" 50 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	" 62 1/2 "	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	" 45 "	Akcije tržaškega Lloydja, 500 gl.	415	" —
20 mark	11	" 72 "	Priporitetne obveznice državne železnice	225	" —	Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	100	" 75 "
20 frankov (napoleonador)	9	" 50 1/2 "	" južne železnice 3%	171	" —	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	60	" 50 "
Italijanski bankovci	44	" 35 "	" dolenjskih železnice 5%	128	" 60 "	Montanska družba avstr. plan.	78	" 70 "
C. kr. cekini	5	" 64 "	" dolenjskih železnice 4%	99	" —	Trboveljska premogarska družba, 70 gl.	154	" —
						Papirnih rubljev 100	126	" 62 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zguobe pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„M E R C U R“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti. naloženih glavnice.